

॥१०॥ षडस्त्रिषट्कोणं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ जीवन्जीववदिवेतिलुप्तोपमा यतो जीवकैः क्षुद्रजीवैः पश्चादिभिर्नादितमतश्चेतनमिवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ करेणुभिर्हिस्तिनीभिः प्रभिन्नं मदस्त्रा विकरटामदोद्भिदस्था

सशरीरं समुत्सृज्य स्वान्यस्थीनि प्रदास्यति ॥ तस्यास्थिभिर्महाघोरं वज्रं संस्क्रियतां हृदं ॥ १० ॥ महच्छत्रुहणं घोरं षडस्त्रिभीमनिःस्वनं ॥ तेन वज्रेण वै वृत्रं वधिष्य
ति शतक्रतुः ॥ ११ ॥ एतद्दहः सर्वमाख्यातं तस्मान्छीघ्रं विधीयतां ॥ एवमुक्तास्ततो देवा अनुज्ञाप्य पितामहं ॥ १२ ॥ नारायणं पुरस्कृत्य दधीचस्य श्रमं ययुः ॥ सरस्व
त्याः परे पारं नानाद्रुमलतावृतं ॥ १३ ॥ षट्पदोद्गीतनिर्देवि घुष्टं साम गैरिव ॥ पुंस्को किल रवोन्मिश्रं जीवन्जीवकनादितं ॥ १४ ॥ महिषैश्च वराहैश्च सुमरैश्च मरै
रपि ॥ तत्र तत्रानुचरितं शार्दूलभयवर्जितैः ॥ १५ ॥ करेणुभिर्वारणैश्च प्रभिन्नकरटामुखैः ॥ सरोवगाढैः क्रीडद्भिः समं तादनुनादितं ॥ १६ ॥ सिंहव्याघ्रैर्महानादान्न
दद्भिरनुनादितं ॥ अपरैश्चापि संलीनैर्गुहाकंदरशायिभिः ॥ १७ ॥ तेषु तेष्ववकाशेषु शोभितं सुमनोरमं ॥ त्रिविष्टपसमप्रस्थं दधीचाश्रममागमन् ॥ १८ ॥ तत्रा
पश्यन् दधीचं ते दिवा करसमद्युतिं ॥ जाज्वल्यमानं वपुषाय थालक्ष्म्या पितामहं ॥ १९ ॥ तस्य पादौ सुराराजन्मभिवाद्य प्रणम्य च ॥ अयाचंत वरं सर्वे यथोक्तं परमे
ष्ठिना ॥ २० ॥ ततो दधीचः परमप्रतीतः सुरोत्तमांस्तानि दमभ्युवाच ॥ करोमियद्दोहितमद्य देवाः स्वंचापि देहं स्वयमुत्सृजामि ॥ २१ ॥ स एव मुक्ता द्विपदां वरिष्ठः
प्राणान्वशीस्वान्सहसोत्ससर्ज ॥ ततः सुरास्ते जगद्गुहः परासोरस्थी नितस्याथ यथोपदेशं ॥ २२ ॥ प्रहृष्टरूपाश्च जयाय देवास्त्वष्टारमागम्य तमर्थमुचुः ॥ त्वष्टा तु ते
षां वचनं निशम्य प्रहृष्टरूपः प्रयतः प्रयत्नात् ॥ २३ ॥ चकार वज्रं भृशमुग्ररूपं कृत्वा च शक्रं स उवाच हृष्टः ॥ अनेन वज्रप्रवरेण देवभस्मी कुरुष्वार्थसुरारिमुग्रं ॥
२४ ॥ ततो हतारिः स गणः सुखं वै प्रशाधिकृत्स्त्रं त्रिदिवं दिविष्ठः ॥ त्वष्टा तथोक्तस्तु पुरंदरस्तद्वज्रं प्रहृष्टः प्रयतो ह्यगृह्णात् ॥ २५ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके
पर्वणि तीर्थयात्राप० लोमश तीर्थयात्रायां वज्रनिर्माणकथने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ६३ ॥ लोमश उवाच ततः स वजीबलिभिर्दे
वतैरभिरक्षितः ॥ आससाद ततो वृत्रं स्थितमावृत्य रोदसी ॥ १ ॥ कालकेयैर्महाकायैः समं तादभिरक्षितं ॥ समुद्यतप्रहरणैः स भृंगैरिव पर्वतैः ॥ २ ॥ ततो युद्धं सम
भवेद्देवानां दानवैः सह ॥ मुहूर्तं भरतश्चेष्टलोकत्रासकरं महत् ॥ ३ ॥ उद्यतप्रतिपिणानां खड्गानां वीरबाहुभिः ॥ आसीत्सुतुमुलः शब्दः शरीरेष्वभिपात्यतां ॥ ४ ॥

नंगं इत्थलैकदेशस्तस्य मुखं उपरि भागो येषां तैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ त्रिविष्टपसमप्रस्थं स्वर्गतुल्यप्रकाशं ॥ १८ ॥ १९ ॥ परासोः गतप्राणस्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके
पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ६३ ॥ तत इति रोदसी यावापृथिव्यौ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वीरबाहुभिः सार्धं आदौ उद्यताः पश्चादन्यैः प्रतिपिष्टाः तेषां ॥ ४ ॥